

JOHNS HOPKINS ÜNİVERSİTE MÜZELERİ

Cem Onat YILMAZ

Cite this article as:

Yılmaz, C. (2020). Johns Hopkins Üniversite Müzeleri. UNIMUSEUM, 3 (1), 42-51.

ÖZ

Köklü bir geçmişe sahip Johns Hopkins Üniversitesi, bünyesinde barındırdığı müzeleri aracılığı ile geçmiş ile gelecek arasında bir köprü kurmaktadır. Üniversite'nin farklı kampüslerinde bulunan Evergreen, Homewood ve Arkeoloji müzeleri öğrencilere uygulamalı eğitim fırsatı sağlarken halka açık sergileri ile de ziyaretçi çekerek şehir kültürüne katkı sağlamaktadır.

ABSTRACT

With a well-established history, Johns Hopkins University builds a bridge between the past and the future through its museums. Evergreen, Homewood and Archeology museums located on the university campuses provide students with practical education opportunities, while also attracting visitors with their public exhibitions and contributing to the city.

Submitted: 17.05.2020

Accepted: 24.05.2020

Published online: 22.06.2020

Correspondence: Cem Onat Yılmaz

Unimuseum

E-ISSN: 2651-3714

GİRİŞ

Üniversite müzeleri akademisyenlerin güçlü bilgi ve becerileri ile bilim, araştırma ve yayın geleneklerine erişim imkanına sahip güçlü kurumlardır. Üniversite müzeleri günümüzde objeler için sadece bir laboratuvar veya depo olma görevleri ile değil sergileri ve eğitim imkanları ile de öne çıkmaya başlamışlardır.(Erbay, 2016) Bu müzeler lise, lisans ve lisansüstü gibi öğrenci grupları ile yakın ilişki içinde çalışarak geleceğin araştırmacılarına altyapı ve esin kaynağı oluşturmaktadır.(Stanbury, 2000)

Johns Hopkins Üniversitesi Müzeleri, dünyaca ünlü bir üniversitenin müzeleri olarak bilimin ve müzecilik uygulamalarının gelişimine, geleceğin sanat tarihçileri, tarih uzmanları ve müze profesyonellerinin yetiştirilmesine katkıda bulunarak yardım etmektedir. Koleksiyonları, sergileri ve programları ile fakülteye müfredat desteği sağlamakta ve üniversitenin akademik misyonunu yerine getirmeye yardımcı olmak için öğrencilere kredi sağlayan kurslar ve stajlar sunmaktadır. Üniversite bünyesinde Sheridan Kütüphanesi ve Üniversite Müzeleri bölümüne bağlı olan üç adet müze bulunmaktadır.

1. Evergreen Müze ve Kütüphanesi

Hayırsever Garrett ailesinin iki kuşağının bir dönem evi olan İtalyan tarzı bahçelerle çevrili eski bir konakta yer alan Evergreen Müze ve Kütüphanesi, aile tarafından bir araya getirilen güzel ve dekoratif sanatlar, nadir kitaplar ve el yazmalarını barındırmakta ve çağdaş sanatçılar için canlı, ilham verici bir mekan olarak kullanılmaktadır. Koleksiyonda post-empresyonist resimler (Edgar Degas (1834–1917), Amedeo Modigliani (1884-1920) ve Ignacio Zuloaga (1870-1945)), Çin porselenleri, Japon lakeleri, netsuke'ler (minyatür oyma fildişi) Léon-Bakst tarafından tasarlanmış özel tiyatro salonu ve Louis Comfort Tiffany (1848-1933) cam sanatının en büyük özel koleksiyonlarından biri bulunmaktadır.

Figür 1. Evergreen Müze ve Kütüphanesi (Evergreen Museum&Library, 2020)

Müzedeki 20. yüzyılın ilk yarısında Evergreen mülklerinde sanatçıları ve müzisyenleri ağırlayan koleksiyoner ve sanatçıları destekleyen Garrett ailesinin tarihini kutlayan bir konuk sanatçı ve sergi programı gerçekleştirilmektedir. Evergreen her yıl bir sanatçıya kapılarını açmakta ve koleksiyonları, mimariyi ve araziye yerinde incelemeye davet etmektedir. Ev Misafirleri programı, çağdaş sanatçıların çalışmaları ile halka bu tarihi yeri görmek ve anlamak için yeni yollar sunmaktadır.

Evergreen koleksiyonları, ülkenin İç Savaş sonrası sanayi devriminden modern jet çağına kadar Amerikan zevki ve uzmanlığının evrimi ile ilgili bir perspektif sunmaktadır. (Evergreen, 2020)

1.1. Garrett Ailesi

Eski bir İtalyan konağı olan Evergreen Müzesi ve Kütüphanesi, 1857 yılında Baltimore'un Broadbent ailesi tarafından inşa edildi. 1878'de B&O Demiryolu Şirketi Başkanı John W. Garrett tarafından oğlu T. Harrison Garrett için satın alınan Evergreen, Garrett ailesinin iki nesline ev sahipliği yapmıştır.

48 odalı konak, yükselen revakları, ayrıntılı pervazları, 26 dönümlük bahçe ve çayırıları çevreleyen Tiffany tasarımlı cam gölgelik ve iç mekanının ayrıntılı işçiliğiyle, Yıldızlı Çağ mimarisinin mükemmel bir örneğidir.

1880'lerde T. Harrison ve karısı Alice Whitridge Garrett, mülkte iddialı bir yenileme ve inşaat programı yürütmüştür. En büyük oğulları John Work Garrett'in 1920'de evi miras alması ile Evergreen'i değiştirme ve genişletme geleneği eşi Alice Warder Garrett ile devam etmiştir. Ailenin sanat, tiyatro, nadir kitap ve seyahate olan özel ilgisi Evergreen'in gelişiminde önemli etkiye sahiptir.

Günümüzde evde aileye ait 50.000'den fazla eşya bulunmakta ve ziyaretçilere ailenin sanata olan desteği hakkında bilgi sunmaktadır.

Lawrence Hall Fowler tarafından tasarlanan Evergreen Nadir Kitap Kütüphanesi, Shakespeare'in dört folyosu, Audubon, Catesby ve Gould'un doğal tarih eserlerinden oluşan geniş bir koleksiyon ve Bağımsızlık Bildirgesi'nin her imza sahibinin imzalarını içeren 8.000'den fazla cilt içermektedir.

Garrett ailesinin sahne sanatlarına olan sevgisi, Diaghilev ve Ballet Russes ile yaptığı çalışmalarla bilinen ünlü Rus göçmen tasarımcısı Léon Bakst'ın setleriyle mevcut olan tek tiyatro olan, evin özenle dekore edilmiş Bakst Tiyatrosu'nda açıkça görülmektedir.

1942'de Evergreen ve koleksiyonları Johns Hopkins Üniversitesi ve Evergreen House Vakfı'nın bir parçası olmuştur.

1.2 Koleksiyon

1.2.1 Kuzey Girişi

Evergreen Müzesi ve Kütüphanesi 1857 yılında Charles Caddesi'ne bakan 2 - 1/2 katlı bir blok olarak inşa edilmiştir. Garrett ailesinin Evergreen'deki ikametinin 60 yıl ve iki neslinde, ev büyük ölçüde genişletilmiş ve değiştirilmiştir. Orijinal giriş, doğuya bakan revakın altındaki merdivenlerin üstünde yer alırken, bugün ziyaretçiler tarafından kullanılan giriş 1896 yılında New York'lu mimar Lawrence Aspinwall (1854–1936) tarafından tasarlanmıştır. Alice Whitridge Garrett (1851–1920)'in daha erişilebilir bir giriş isteğine göre Aspinwall, ana evin İtalyan mimarisini geliştirmek için iki katlı bir ek tasarlamıştır. Kapı üzerindeki cam ve ferforje gölgelik Louis Comfort Tiffany (1848-1933) tarafından oluşturulmuştur.

1.2.2 Birinci Kat Salonu

T. Harrison Garrett (1849-1888) Evergreen'e taşındıktan kısa bir süre sonra, kır evini değiştirmeye başlamış ve ilk olarak dikkatini ilk izlenimlerin gerçekleştiği giriş salonunun yeniden dekore edilmesine çevirmiştir. Garrett, şık ve heybetli bir iç mekan yaratmak için Baltimore'daki en eski ve en prestijli iç tasarım firması P. Hanson Hiss & Co ile anlaşmıştır. Kemerlerdeki Mağribi kafes işi ve tüy, kurdele ve kalkan motifli mozaikler yapılan değişikliklerden bazılarıdır.

1.2.3 Çizim Odası

Baltimore'lı mimar Laurence Hall Fowler (1876–1971), 1941'de John Work Garrett (1872–1942) için bu odayı yenilemiştir. Fowler, zemin döşemesini yerinde bırakmış ve odadaki diğer her şeyi yeniden tasarlamıştır. Bunlar arasında perdeler, yükseltilmiş tavan, akceviz panelin kurulumu ve gümüş yaldızlı süslemeler bulunmaktadır. Hem Fowler hem de Bayan Garrett (1877–1952) yeni çizim odasının “bir sanat galerisi değil, etrafınızdaki resimlerle oturmak için hoş bir oda” olduğunu belirtmiştir. Bahsedilen resimler, Bayan Garrett'in Modigliani (1884-1920), Picasso (1881-1973), Utrillo (1883-1955), Vuillard (1868-1940), Bonnard (1867–1947), Degas (1834–1917), Forain (1852–193) ve Derain (1880-1954) içeren post-empresyonist resim koleksiyonudur. Beyaz İspanyol elbisesiyle Alice Warder Garrett'in büyük bir portresi 1929'da İspanyol sanatçı Ignacio Zuloaga (1870-1945) tarafından çizilmiş ve piyano tarafında asılmıştır. T. Harrison Garrett'in koleksiyonundan Çin mavisi ve beyaz renkli porseleni şöminede

sergilenmektedir.

1.2.4 Ana Kütüphane

Bu ceviz panelli oda mimar Laurence Hall Fowler (1876–1971) tarafından tasarlanmış ve ailenin kitaplarını barındırmak için 1927-1928'de inşa edilmiştir. Garrett kütüphanesinde bulunan nadir ciltler hem John Work Garrett (1872–1942) hem de babası T. Harrison Garrett'in (1849-1888) ilgi alanlarını yansıtmakta ve Audubon'un Kuzey Amerika Kuşları kitabının iki baskısını içermektedir. Diğer ünlü doğal tarih kitapları arasında Gould, Catesby, Eliot ve Redoute'a ait kitaplar bulunmaktadır. Kütüphanede ayrıca incunabula (1501'den önce basılmış kitaplar) ve Bağımsızlık Bildirgesi'nin tüm imzalayıcılarının imzaları bulunmaktadır. Şömine üzerinde John Work Garrett İtalya Büyükelçisi olarak Roma'da yaşıyorken Ignacio Zuloaga (1870-1945) tarafından çizilmiş portresi asılıdır.

1.2.5 Viktorya Dönemi Odası

Alice Whitridge Garrett (1851–1920) tarafından müzik odası olarak kullanılan Viktorya Odası, Alice Warder Garrett (1877–1952) tarafından ebeveynlerinden devraldığı meşe imitasyonu bambu mobilyalar kullanılarak konuk odası olarak yeniden dekore edilmiştir.

1.2.6 Altın Banyo

T. Harrison Garrett (1849–1888) bu banyoyu 1886'da ekletmiştir. Baltimorelu mimar Charles Carson'dan (1847-1891) banyoyu tasarlaması istenmiş ve duvarlar, tavan ve zemin yüzeyleri için New York Herter Brothers'dan cilasız mermer mozaik karo siparişi verilmiştir. Banyonun metal boruları ve armatürleri pirinçten yapılmıştır ve pencere çerçevesi, panjurlar, ayaklı dolap ve su deposu da dahil olmak üzere tüm ahşap yüzeyler altın varakla yaldızlıdır.

1.2.7 John Work Garrett'in Çocukluk Odası, Çalışma Odası ve Kütüphanesi

Bir çocukluk kazasından sonra, John Work Garrett (1872-1942) bir bacağının büyümesini engelleyen bir semptom geliştirmiştir. Bu olay gerçekleştiğinde, John'un babası onun için bir asansör kurdurmuş, onu üçüncü kattan ikinci kata taşımış ve yeni odasına bir kütüphane ekletmiştir. Odada, John'un erken yaşamıyla ilişkili nesnelere, Princeton'dan bir poster, kuş yumurtaları, madeni paraları, sihir numaraları ile doğal tarih ve koleksiyonculuğa ilk ilgisini gösteren diğer nesnelere yer almaktadır.

1.2.8 Bakst Tiyatrosu

Günümüzde Evergreen'in Bakst Tiyatrosu'na ev sahipliği yapan alan aslında bir spor salonudur. Alice Whitridge ve T. Harrison Garrett'in evde eğitim gören üç oğlu için inşa

edilen salon 1886'da Charles Carson (1847-1891) tarafından tasarlanmıştır. Mekan Alice Warder ve John Work Garrett tarafından bir tiyatroya dönüştürülmüş ve Garretlerin I. Dünya Savaşı'ndan hemen önce Paris'te tanıştığı, Ballets Russes'in ünlü Rus set ve kostüm tasarımcısı Léon Bakst (1866-1924) tarafından dekore edilmiştir. Bayan Garrett, birçok yönden bir 'polymath' olarak tanıyabileceğimiz bir kimse olup görsel ve performans sanatlarına hayatında önemli bir yer vermiştir. Bu yönünü yıllara sonra da bize görünür kılan birçok hareketinden biri evin bu bölümünü tiyatroya çevirmiş olmasıdır. Bayan Garrett tiyatroya hayat getirmesi adına Bakst'ı 1922'de Evergreen'e davet etmiş ve tiyatro olarak Mayıs 1923'te açmıştır. Bakst salonun tavan ve duvarlarını Rus kırsal yaşam motifleri ile süslemiştir. Ayrıca Bayan Garrett için sahnede kullanması üzere 3 adet sahne seti ve kostüm tasarlamıştır. Evergreen Müze ve Kütüphanesi, günümüzde Bakst'ın sahne setlerini ve sulu boya çizimlerini içeren tek koleksiyondur.

Figür 2. Bakst Tiyatrosu
(decoration-ancientandmodern.com, 2011)

1.3 John Work Garrett Kütüphanesi

Garrett Kütüphanesi, T. Harrison Garrett ve oğlu John Work Garrett tarafından iki nesil boyunca bir araya getirilen nadir kitaplar ve el yazmalarından oluşmaktadır. 1942 yılında John Work Garrett tarafından Johns Hopkins Üniversitesine bağışlanmıştır. Günümüzde üniversitenin Sheridan Kütüphanelerinin özel koleksiyonlar bölümünün bir parçasıdır. Koleksiyon Evergreen'de 4 ayrı bölümde bulunmakta yaklaşık 30.000 kadarlık bir kısmı çevrimiçi olarak Sheridan kütüphanesi kataloglarında bulunmaktadır.

Koleksiyonda göze çarpan kategoriler arasında incunabula (1501'den önce basılmış kitaplar), 16. ve 17. yüzyıl İngiliz Rönesans edebiyatı ve tarihi, doğa tarihi ve ornitoloji, uluslararası kabul görmüş Laurence Hall Fowler mimarlık

tarihi koleksiyonu, seyahatler ve yolculuklar, tarihi haritalar ve atlaslar, 18.-19. yüzyıl plaka kitapları, İç savaş broşürleri ve 19. yüzyıl çocuk edebiyatı bulunmaktadır. Diğer küçük ama seçkin koleksiyonlar arasında ortaçağ el yazmaları, tarihi kostüm ve şölen kitapları ve Fowler'ın kendi makaleleri ve mimari çizimleri bulunmaktadır.

1.3.1 Ana Kütüphane

Evergreen'deki özellikle iyi ve nadir kitapların ve el yazmalarının büyük çoğunluğu Laurence Hall Fowler (1876-1971) tarafından tasarlanan Ana Kütüphane'de bulunmaktadır. Bunlar çoğunlukla T. Harrison Garrett (1849-1888) ve oğlu John Work Garrett (1872-1942) tarafından toplanmıştır. T.Harrison, çoğunlukla nadir kitaplar, madeni paralar, baskı ve oryantal halılar toplamışken; Bay Garrett'in büyük ölçüde nadir kitaplar, el yazmaları ve nümismatiklerle ilgilendiği görülmektedir.

Figür 3. John Work Garrett Kütüphanesi
(Evergreen Museum&Library, 2020)

1.3.2 Incunabula

Evergreen'de Amerika Birleşik Devletleri'ndeki en büyük incunabula koleksiyonlarından biri bulunmaktadır. 1501'den önce, baskı teknolojisi emekleme aşamasındayken basılan 140 adet kitap bulunmaktadır. Bunlar arasında İtalya'da ilk basılan kitaplardan üçüncüsü olan "Subiaco Lactantius" (1465), İngiltere'de basılmış ilk kitaplardan biri olan William Caxton'un "Chronical of England" kitabı (1480) ve "Nuremberg Chronicle" (1490)'ın latince edisyonu bulunmaktadır.

1.3.3 Mimarlık Tarih: Fowler Koleksiyonu

15. yüzyılın sonundan 19. yüzyıla kadar uzanan Laurence Hall Fowler Koleksiyonu, Rönesans ve Barok İtalyan

Okulu'ndan başlayan ve 18. Ve 19. Yüzyıl Fransız ve Britanya tasarımlarından Beaux-Arts stiline kadar mimari gelenekleri yansıtmaktadır. Koleksiyonda ayrıca Vetruius'un 1495 kadar uzanan 40 adet baskısı; Alberti, Serlio, Scamozzi, Vignola, Palladio ve diğerlerine ait İtalyan Okulu'nun en geniş örneklerinden biri; Fransız ustalardan Androuet du Cerceau, Bosse ve De Lorme ile İngiliz klasisistlerden Inigo Jones ve Robert Adams'dan örnekler yer almaktadır.

1.3.4 Sanat ve Müze Gravür Kitapları

John Work Garrett, diplomatik görevlerinde Avrupa'nın bazı büyük özel koleksiyonlarını ve kamu müzelerini keşfetme fırsatını iyi değerlendirmiştir. Koleksiyonun öne çıkan örnekleri arasında Avrupa'nın en iyi müzelerinin koleksiyonlarının birden fazla resimli kataloğu; Michelangelo, Raphael, Piranesi ve İtalyan Okulu'nun diğer liderlerinin eserlerinin resimli katalogları; İngiliz sanatçı George Vertue, Hogarth, Gillray ve diğerlerinin büyük ölçekli reproduksiyonları ve Giovanni Battista Piranesi'nin (yaklaşık 1748-1792) 16 ciltlik tüm gravür eserlerinin büyük bir baskısı bulunmaktadır.

2. Homewood

Ulusal bir kent simgesi olan Homewood, ülkenin Federal dönem Palladian mimarisinin hayatta kalan en iyi örneklerinden biridir. 1801'deki asıl kullanımından bu yana, ev özel bir konut, bir erkek okulu, bir üniversite fakülte kulübü, bir yönetim binası ve bir kamu müzesi olarak kullanılmıştır. Homewood, zaman içindeki kullanımlarıyla birlikte Amerikan cumhuriyeti, Baltimore şehri ve Johns Hopkins Üniversitesi'nin gelişiminin bir parçası olmuştur.

Homewood, Bağımsızlık Bildirgesi'ni imzalayan Charles Carroll of Carrollton'ın tek oğlu Charles Carroll, Jr. için 1801-06 yılları arasında inşa edilmiştir. Baba Carroll, Philadelphia'lı Harriet Chew ile evliliği üzerine konutu oğluna bir düğün hediyesi olarak hediye etmiştir. Genç çift ve beş çocuğu, 19. yüzyılın ilk çeyreğinde evi kır evi olarak kullanmışlardır. Aynı dönemde, William ve Becky Ross ile iki çocuğu, Izadod ve Cis Conner ve 13 çocuğunun altısı da dahil olmak üzere Homewood'da en az 25 köleleştirilmiş kişi yaşamış ve çalışmıştır.

Ev, 1838 yılında zengin bir Baltimore tüccarı olan William Wyman'a satılana kadar Carroll ailesinde kalmıştır. Wyman evi bir dizi kiracıya verdikten sonra son olarak binayı günümüz Gilmanları'nın öncülü olan bir erkek okulu olarak kullanılması için kiraya vermiştir.

Figür 4. Gilman yatılı okulunun 1809 sınıfı öğrencilerinin resmi (Arthur, C.R., Kelly, C., 2004)

20. yüzyılın başında, Johns Hopkins Üniversitesinin mütevelli heyeti geliştirmekte olan üniversiteyi Baltimore şehir merkezinden eski Homewood arazisine taşımışlardır. Üniversite, yeni kampüsünün adı olarak evin lakabını almış ve tarihi yapıyı, sonradan yapılacak binalar için mimari ilham kaynağı olarak kullanmıştır. Yıllar içerisinde üniversite Homewood evini öğretim görevlileri için bir fakülte kulübü, yüksek lisans öğrencisi yurdu ve idari ofis olmak üzere farklı amaçlar için kullanmıştır. Homewood, 1987 yılında kalıcı olarak bir müzeye dönüştürülmüştür.

Figür 5. Homewood Müzesi (DoorsopenBaltimore, 2019)

2.1 Koleksiyon

Homewood Müzesi'nin koleksiyonu, Carroll ailesinin kullanımı sırasında (1801-1832) Homewood'daki mobilyaları temsil eden ince ve dekoratif sanat objelerinden oluşmaktadır ve bazı parçalar Carroll ailesiyle doğrudan ilişkilidir. Koleksiyonun büyük bir kısmı Amerikan ve İngiliz yapımı olmakla birlikte dönemin yüksek kaliteli Baltimore mobilyalarını yansıtmaktadır. İngiliz seramikleri, gümüş ve mo-

bilyaların yanı sıra koleksiyondaki Çin ve Fransız üretimi ürünler, 19. yüzyılın başlarında Baltimore'da bulunabilen ithal ürünleri yansıtmaktadır.

2.2 Misyon

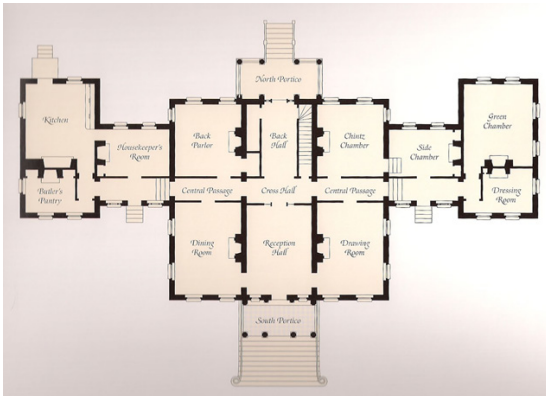
Johns Hopkins Üniversitesi'ndeki Homewood Müzesi, dersler, turlar, sergiler, eğitim ve programlar aracılığıyla tarihi, günümüzün öğrencilerin ile halkın ile ilgisine sunmaktadır. Müze, yeni ulusun, Homewood'un ve Baltimore'a tarihine katkıda bulunan tüm insanların hayatlarına dair bilgi ve ipuçları veren aydınlatıcı, mimari olarak çekiçi bir yer olup, güzel ve dekoratif sanat eserlerini toplama-yı korumayı ve yorumlamayı amaçlar.

2.3 Binalar ve Arazi

Orijinal Homewood arazisi 130 dönümden oluşuyordu ve çok sayıda yardımcı yapıya ve gösterişli arazilere sahipti. Mülkte aslında ayrıca bir hamam, mandıra, tütsüleme evi, soğutma evi, çitlerle çevrili kuyu, buz evi, ahır ve tuvalet binası bulunmaktaydı. Bu ek binalardan sadece ahır ve tuvalet günümüze ulaşmış durumdadır. Ahır binası artık Merrick Ahır olarak bilinmekte ve üniversite tiyatro prodüksiyonlarına ev sahipliği yapmaktadır.

2.4 Ev

Homewood, 743 metrekairelik, Palladian tarzı, Federalizm dönemi bir konaktır. Zarif boyutları, ince işçiliği ile özgün ve çok sayıda karmaşık alçı kalıpları ve tavan süsleri, şık sahte kaplamaları ve süslü şömine çevreleri de dahil olmak üzere abartılı detayları ile ünlüdür. Birinci katta üç ayrı alan vardır: bir servis kanadı, bir eğlence bloğu ve özel aile konutu. Buna ek olarak, bir mahzende şarap ve yiyecek depolama, çalışma odaları ve büyük olasılıkla köleleştirilmiş işçiler için geçici yaşam alanları bulunmaktadır. Bu yaşam alanları yorumlandığında, hane halkları, aile ilişkileri ve Baltimore'un erken dönemlerindeki sosyal hiyerarşik yapıların temsilini ortaya çıkarmaktadır.

Figür 6. Zemin kat yerleşim planı (Homewood Museum, 2020)

2.5 Carroll Ailesi

Homewood'un Maryland'in önde gelen Carroll ailesinin en az üç kuşağı ile doğrudan bağlantı bulunmaktadır. Charles Carroll of Carrollton'ın oğlu Charles Carroll, Jr. (d. 1775), 1800 yılında Philadelphia'dan Harriet Chew Carroll (b. 1775) ile evlenmiş ve çift 1801 yılında Philadelphia'dan Baltimore'a taşınmıştır. Yaz aylarını kır evleri olan Homewood'da, kış aylarını ise Baltimore şehrinde geçirmişlerdir. Çiftin yedi çocuğu olmuş fakat iki oğlu bebeklik döneminde hayatlarını kaybetmişlerdir. En büyük çocukları Charles Carroll of Doughoregan'dur (d. 1801). Dört kızı Elizabeth Henrietta (d. 1802), Mary Sophia (d. 1804), Harriet Juliana (d. 1808) ve Louisa Catherine (d. 1809) idi. Charles ve Harriet 1816'da ayrıldı. Kayınpederinin yardımıyla, oğulları bir dizi prestijli okulda eğitim görürken Harriet ve dört kızı Philadelphia'ya yerleşmiştir. Charles Carroll of Doughoregan, babasının 1825'te ölümünden sonra is yaşamak için Homewood'a döner. Büyükbabasının 1832'de ölümünden sonra Charles, karısı Mary Diggs Lee (d. 1799) ve çocukları, Maryland'in 37. valisi olan oğulları Charles Lee Carroll (b. 1830) ile Howard County'deki Carroll aile konağı olan Doughoregan konağına taşınmıştır. Charles Carroll of Doughoregan, 1838'de Homewood'u ise bir sonraki sahibi William Wyman'a satmıştır.

Figür 7. Müzik odası (Homewood Museum, 2020)

2.6 Ross Ailesi

William ve Rebecca Ross, Carroll hanesinin köleleştirilmiş ev hizmetkârları olan evli bir çifttir. 1785 yılında esaret altında dünyaya gelen William, Carroll ailesinin Annapolis şehrindeki evinde köleleştirilmiş annesi Bridget tarafından büyütülüp Homewood'da Charles Carroll'a hizmet etmek için eğitilmiştir. Yaklaşık 16 yaşındayken William Homewood'a uşak ve arabacılık yapmak üzere gönderilmiştir. Rebecca'nın ataları bilinmemektedir ve Carroll evindeki rolü ise Harriet Chew Carroll'un kişisel görevlisi olarak hizmet etmek olmuştur. Evlenmeden önce William kaçma-

ya çalışmış ancak bilinmeyen koşullar altında Homewood'a geri dönmüştür. Homewood'dayken Ross ailesinin bir kızı ve bir oğlu olmuştur. Carroll ailesinin 1816'da evliliğinin çöküşü üzerine Harriet Carroll, Ross ailesini kendisiyle birlikte Philadelphia'ya götürmüştür. Orada Harriet Carroll; William ve Rebecca'yla yedi yıl, küçük çocuklarıyla ise 28. doğum gününe kadar hizmet sözleşmesi yapmıştır. 1850 ABD Nüfus Sayımı William, Rebecca ve oğulları Richard'ın (d. 1812) (o zamanlar evli ve iki kızı ile yaşamakta olup) hepsinin özgür ve Philadelphia'da yaşadığını göstermiştir.

2.7 Conner Ailesi

Izadod Conner (d.yaklaşık 1779), Ellicott Şehrindeki Carroll ailesi plantasyonu Doughoregan köşkünde köleliğe doğmuş ve yetenekli bir bahçıvan olarak büyümüştür. 1805'ten itibaren Izadod Homewood'da bahçıvan olarak çalıştırılmıştır. Izadod'un karısı Cis Conner da kısa bir süre sonra Harriet Chew Carroll'a köleleştirilmiş ev hizmetçisi olarak hizmet etmek için Homewood'a gönderilmiştir. Çift ailelerini Homewood'da kurmaya başlamış ve 13 çocukları olmuştur. Charles ve Harriet'in 1816'daki ayrılığı Connors ailesini de etkilemiştir. Ailenin çoğu Maryland'de Carroll ailesinin mülkiyeti altında kalırken, ailenin en büyük çocukları Mary ve Joseph, Harriet ile nihayetinde sözleşmeye bağlandıkları ve sonunda özgürleştirildikleri Philadelphia'ya gönderilmiştir. 1836'da Izadod ve Cis şeker plantasyonunda çalışmak üzere Louisiana'ya gönderilmiştir. Cis ve çocukları 1838'de, 1864'te Doughoregan Köşkü'ne geri dönmüşler ve özgürlüklerine kavuşana kadar orada yaşamışlardır. Izadod ile ilgili kayıtlar Louisiana'ya gönderilmesinin ardından kaybolmaktadır.

Figür 8. Hizmetkar kostümü (Homewood Museum, 2020)

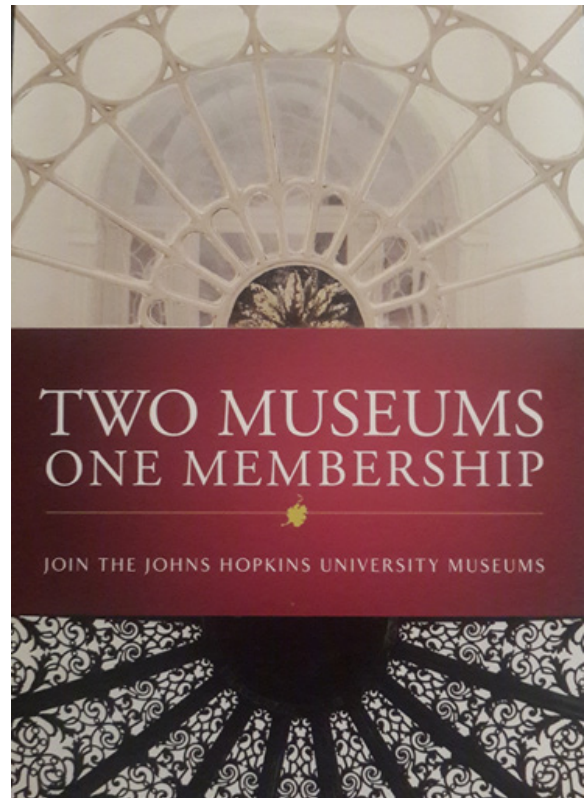
2.7 Bugünkü Kullanım

Günümüzde, Homewood müzesi kampusun içerisinde lisans ve yüksek lisans öğrencilerinin özellikle ılıman mevsimlerde çokça zaman geçirdikleri ve öğrenciler arasında 'beach' olarak bilinen açıklığa bakmaktadır ve gerek müfredatlar aracılığı ile gerekse de yurtlardan derslere giderken yolun üzerinde olmasıyla öğrencilerin hayatlarında bir yer taşımaktadır.

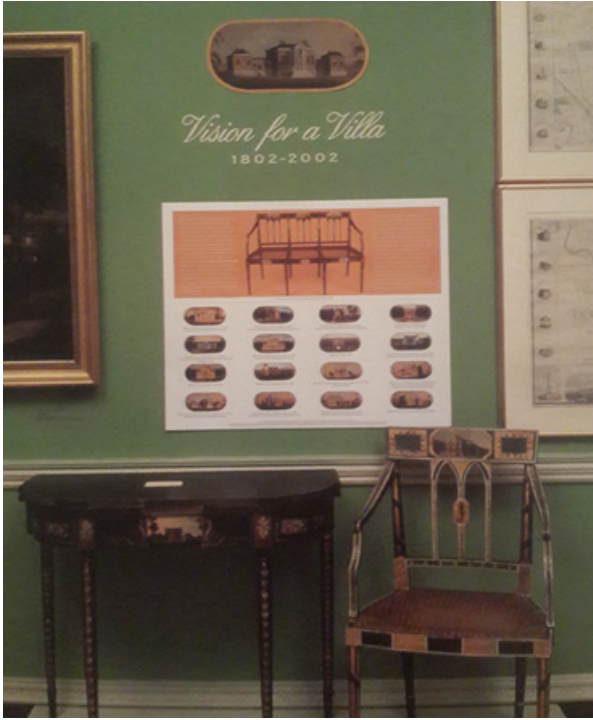
Figür 9. 'Beach' üzerinde öğrenciler ve Homewood Müzesi arka planı (Homewood Museum, 2020)

Müze yönetimi öğrencilere ve halka müze üyeliği programları sağlamakta, şehrin tarihsel dokusunu daha hissedilir kılmaktadır.

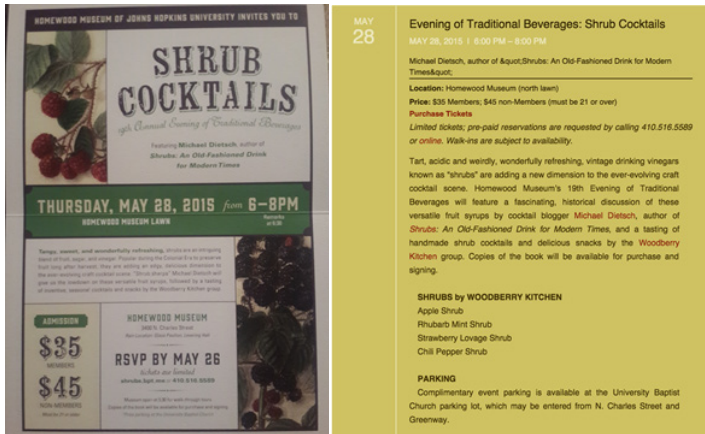
Figür 10. 2015 yılından müze üyeliği broşürü (Fotoğraf: Cem Onat Yılmaz)

Halkın tarihi bilincin gelişmesi, özellikle antropoloji, tarih ve sosyoloji öğrencilerinin müfredatlarının desteklenmesi için dönemseller olarak kürete edilmiş sergiler düzenlemektedir.

Figür 11. Güncellenen müze içeriğine bir örnek (Fotoğraf: Cem Onat Yılmaz)

Tarihsel olarak halkın ve öğrencilerin bilinçlenmesinin yanı sıra yöreye ait bilimsel ve kültürel unsurların deneyimlenerek öğrenilmesine destek vermektedir.

Figür 12. (Sol)Yöresel meyvelerin tarihsel kokteylleri- etkinlik kağıt broşürü (2015) (Sağ) Aynı etkinliğin web sitesindeki yayım ve daveti (Fotoğraf: Cem Onat Yılmaz)

3. Johns Hopkins Arkeoloji Müzesi

3.1 Müzenin Tarihi

Müze Johns Hopkins Üniversitesi'nin kuruluşundan altı yıl sonra, 1882'de kurulmuştur. Müzenin misyonu, eserlerin yakından incelenmesiyle antik dünya araştırmalarını

teşvik etmek ve canlandırmaktır. Geçmişteki ders listeleri, müze koleksiyonunun arkeoloji, klasikler ve sanat öğretimi ile araştırmalarındaki merkezietini göstermektedir. Müze koleksiyonu 1916'ya kadar, o zamana kadar Hopkins kampüsünün bulunduğu Baltimore şehir merkezindeki McCoy Hall'da yer almaktaydı.

2006 yılında, Gilman Hall'da yapılacak yenilemelerin ardından, müze koleksiyonunun sergilenerek görünür ve erişilebilir hale getirilmesine karar verilmiştir. Arkeoloji Müzesi, dört yıllık bir beklemin ardından 2010'da yenilenmiş Gilman Hall'da yeniden açılmış ve tekrar çalışma, öğretim ve araştırma yeri olarak hizmet vermektedir.

Geçmişten bugüne arkeoloji koleksiyonuyla çalışan ve koleksiyondaki nesnelere eğitime devam eden bölümler arasında Yakın Doğu Araştırmaları, Klasikler ve Sanat Tarihi, Müzeler ve Toplum Programı ve Arkeoloji Lisans Bölümü bulunmaktadır. Bunlardan başka malzeme bilimi ve mühendisliği bölümü ve açıklayıcı yazarlık dersleri de müze eserleri üzerinde yapılan çalışmalarını içermektedir.

Figür 13. Johns Hopkins Arkeoloji Müzesi eski kampüsü (Johns Hopkins Archeology Museum, 2020)

3.2 Misyon

Johns Hopkins Arkeoloji Müzesi'nin misyonu, Johns Hopkins Üniversitesi üyelerini, akademik araştırmacıları ve hem Baltimore'u hem de dünya çapında kamuoyunu arkeolojik nesnelere incelenmesi, araştırılması, sergilenmesi ve korunması yoluyla antik dünyanın interaktif, disiplinler arası işbirliğine dayalı araştırılmasına dahil etmektir.

Müzenin amaçları:

- Koleksiyonun korunması
- Müze kalitesinde sergiler ve sergiler
- Koleksiyonun öğretim üyeleri ve öğrenciler tarafından öğretim, çalışma ve araştırma için erişilebilir olması
- Disiplinler arası ve işbirlikçi araştırma

Figür 14. Johns Hopkins Arkeoloji Müzesi Araştırma (Johns Hopkins Archeology Museum, 2020)

3.3 Koleksiyon

Son 132 yılda, Johns Hopkins Üniversitesi tarafından önemli obje koleksiyonları satın alınmış veya çalışma, öğretim ve araştırmada kullanılmak üzere arkeolojik koleksiyona hediye edilmiştir. 1884 yılında, koleksiyoner Albay Mendes İsrail Cohen tarafından toplanan önemli Mısır nesnelere üniversiteye gelmiştir. Ayrıca 1884'te, Arthur L. Frothingham, Jr. koleksiyona ilk klasik objeleri bağışlamıştır. Aynı yıl Frothingham ve meslektaşı Alfred Emerson, Amerika Arkeoloji Enstitüsü Baltimore Derneği'ni kurarak çok sayıda eski nesne toplamaya devam etmişlerdir. Roma arkeolojisi ve epigrafisi profesörü Harry Langford Wilson eserler toplamış ve 1906 ile 1909 yılları arasında koleksiyon için binden fazla Etrüsk ve Roma eseri satın almıştır. 1905 ve 1918 yılları arasında Mısır Keşif Fonu ile çalışan Baltimore yerlisi James Teackle Dennis çalışmalarıyla çok sayıda Mısır eseri Johns Hopkins'e gelmiştir. Yunan ve Roma eserlerinin diğer koleksiyonları Brooklyn Müzesi'nden (1942) ve Johns Hopkins mezunu Kemper Simpson'dan (1964) gelmiştir.

Figür 15. Johns Hopkins Arkeoloji Müzesi (Johns Hopkins Archeology Museum, 2020)

Son yıllarda müzenin bütün koleksiyonunun öğrenciler, akademisyenler ve araştırmacıların erişimine açılabilmesi için kataloglanması üzerinde çalışılmakta ve bu katalog çevrimiçi olarak ulaşılabilir hale getirilmektedir.

SONUÇ

Günümüz müzecilik anlayışını oluşturan koleksiyon sergilemek ve toplumsal fonksiyonları gerçekleştirmek noktasından hareketle Johns Hopkins Üniversite Müzeleri, üniversiteyi ve topluluğu birbirine bağlayarak keşif, eleştirel düşünme ve dönüşümü tek potada eritebilmek yolunda çalışmalarını sürdürmektedir. Üniversite bünyesindeki müzeler geçmişle geleceği birleştirerek üretkenliğini sürdürmekte, hem toplumun gelişmesine katkı sağlamakta hem de yerinde uygulamalarla geleceğin profesyonellerini yetiştirmektedir.

KAYNAKLAR

Abbott, J.A., vd. (2017) Evergreen: The Garrett Family, Collectors and Connoisseurs, Johns Hopkins University Press.

Arthur, C.R., Kelly, C. (2004) Homewood House, Johns Hopkins University Press.

Buckler, W.H. (1941) Assembling Homewood Site, The Johns Hopkins University, Baltimore.

Erbay, F., Erbay, M. (2016) Değişen Üniversite Müzeleri, Uluslararası Üniversite Müzeleri Platformu/3, Trakya Üniversitesi, Edirne.

Erbay, F., Erbay, M. (2017) Büyük Değişimler Çağında Üniversite Müzeleri, Uluslararası Üniversite Müzeleri Platformu/4, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.

Kolektif. (2016) The World of Interiors October

Stanbury, P. (2000). University museums and collections. Museum International, 52(2), 4–9. doi:10.1111/1468-0033.00251

<https://decoration-ancientandmodern.com/post/4538068693/all-the-worlds-a-stage-the-bakst-theater-at-the> (Erişim tarihi: 20.04.2020)

<https://www.doorsopenbaltimore.org> (Erişim tarihi: 20.04.2020)

<https://www.smithsonianmag.com> (Erişim tarihi: 21.04.2020)

<http://archaeologicalmuseum.jhu.edu> (Erişim tarihi: 10.02.2020)

<http://archaeologicalmuseum.jhu.edu/the-collection/> (Erişim tarihi: 10.02.2020)

<http://archaeologicalmuseum.jhu.edu/about-us/museum-mission/> (Erişim tarihi: 10.02.2020)

<http://www.museums.jhu.edu> (Erişim tarihi: 10.02.2020)

<http://www.museums.jhu.edu/evergreen.php> (Erişim tarihi: 10.02.2020)

<http://www.museums.jhu.edu/evergreen.php?section=collections> (Erişim tarihi: 10.02.2020)

<http://www.museums.jhu.edu/homewood.php?section=main> (Erişim tarihi: 10.02.2020)

<http://www.museums.jhu.edu/homewood.php?section=collections> (Erişim tarihi: 11.02.2020)